

1a Jornada Filosòfica a Manresa

El passat divendres 24 de maig es va fer a l'Aula 2000 i a l'Institut Lacetània de Manresa la Primera Jornada Filosòfica de la Catalunya Central. És un projecte que hem tirat endavant uns quants professors i professores que formem part d'un grup de treball de filosofia (GTF). El grup es reuneix un mínim d'una vegada al mes i elaborem materials per a la docència. També preparem activitats com el cicle "Pessics de saviesa", juntament amb altres col·lectius i la Regidoria de Cultura de l'Ajuntament de Manresa.

Aquesta jornada, però, ha estat un repte per a nosaltres, sobretot per la situació en què deixa la filosofia la nova llei d'educació de l'Estat espanyol, la LOMCE, i també pel pressupost amb què comptàvem per fer-la: 0 ?. És per això que hem d'agrair la bona voluntat i disposició d'alguns professors de l'Institut Lacetània i la seva desinteressada col·laboració. També agraïm al professor que ens va dissenyar el magnífic cartell de la jornada, i com no podia ser d'una altra manera, la brillant conferència que va fer-nos en Josep Macià, manresà i professor a la Facultat de Filosofia de la UB.

Vam reunir uns tres-cents alumnes de primer de batxillerat provinents de vuit instituts de la Catalunya Central. Entre les 10 i les 2 del migdia es desenvoluparen diverses activitats paral·leles: una part artística es va fer al carrer; Terra de Valors, estesa d'aforismes i murals filosòfics, que van generar força sorpresa als vianants de l'avinguda de les Bases de Manresa. A l'interior, compaginàrem tallers de jocs amb temàtica filosòfica i el visionat d'un documental que va generar uns magnífics debats entre l'alumnat participant.

Acabant la jornada, en Josep Macià delectà l'auditori amb una conferència sobre la identitat i teletransportació, que a continuació va provocar un debat interessant entre els assistents. Com a cloenda, un grup d'alumnes tancaren la jornada amb unes belles peces musicals.

Perquè, tot això? La mateixa UNESCO, l'any 2007, testimoniava que si la filosofia és una actitud, una manera de viure, exigent i rigorosa, és també un ensenyament, una escola, un saber amb esperit de descoberta i curiositat. És una escola de llibertat. El 2011, de nou la UNESCO, encoratjava el desenvolupament de polítiques educatives que emmarquessin un espai clar, definit i autònom a la filosofia en programes d'educació secundària i superior. Reafirmava la importància de desenvolupar el pensament crític i proposaven reintroduir la filosofia allà on s'havia eliminat o reforçar-la allà on era present.

En aquest país, les coses no van per aquí... La LOMCE, com diu Irene de Puig, no és més que la ignorància al poder i el poder de la ignorància.

Sapere Aude!